

דעתו של יגאל לביב על "הפשע המאורגן"

הסכנה האמיתית:

"הפשע המאורגן"

בפארשבע חבורות שונות לגמרי וכך גם ברמלה, חיפה ושאר הערים. אין פיקוד אחיד ומשותף לפשיעה בארץ. בכל עיר יש חבורות עצמאיות הרוכשות לעצמן מודיעים וקשרים בין השוטרים ואנשי המיסד. הסיבה העיקרית לבגידת השוטרים היא המשכורת הנמוכה. כל עוד יקבל שוטר 4000 לירות ברוטו לחדש, הוא לא יעמוד לפני הפיתוי.

המוכתר

של הדרום

ר אשית, אין בארץ סינדיקאט של הפשע. יש חבורות הפרעלות עצמ

פשע המאורגן, בעיתונות ובכנסת, מצביי עים על אנשים הרחוקים מרחק רב מן הפשיעה כיום כאשר חלקם עוסק, אולי, ברכישת סחורות גנובות ובמכירתן, במי מן המורים או כדצא בזה. הלוחמים בפשע המאורגן מציגים אנשים אלה כי לווייתני הסכנה לחברה. המישטרה משביר את הלוחמים בפומבי, ממנה ועדתי חקירה ולבסוף תעשה כמה פעמים כמה מעשים שיחסלו סמה ביורני שכתנות או עבריינים לאינחשבים, תוך סחיטת תקציבי בים חדשים מאוצר המדינה. הכל ימחא כף, והפשיעה המאורגנת תמשיך לשדוד את אוצר המדינה באין מפריע.

שכן, הפשע המאורגן סביכול המותקף עלידי לוחמי הפשע המאורגן הוא פשע

המאפיינים את מה שקרוי פשע מאורגן, היינו מוח המכוון פעילות פלילית ובהיקף אדיר, בשיטות ודרכי פעולה חדשות ומתוחכמות שהמישטרה הרגילה (הוא"א" דרמריה) אינה מסוגלת להבין ולהתמודד בהם. מפעם בפעם עולה המישטרה על קצה חוט של רשת המלכדת שדירות יתר לוחמים ומכירתן למלששות מסוימות ה" שייכות ליהלומנים ידועים, או הונאות שול האוצר באמצעות תעלולי יצוא פיקי טיבי או הוצאת מימון יתר, או תרגילים כדוגמת זה של ליירוביק.

הצווארון

הלבן מוגן

ה מתרחש בענף היהלומנים חרג כבר מומן ממחנות הפשע המאורגן, והפך מה שקרוי פשע מוגן. זהו החמה הגבוהה של הפשע המאורגן, הרווחת להגנתו את המישטרה ואת המיסד. במקרים רבים בעבר הפסיקה המישטרה את חקירותיה כאשר העקבות הובילו אל יהלומנים בעי לירשם. במקרים אחרים העניק האוצר חסות לעבריינים ודאג כי לא יתעמד לדון. המישטרה וכן שילטונות מסיתכנסה יחנו היטב כל השנים כי ביהלומנים אסור לג עת כיוון שזהו ענף היצוא החשוב של ישראל. תחת חממה זו של חסות המיסד פרח הפשע המאורגן הגס וגם המתוחכם, והוא מקיף כיום חלק ניכר מענף היהלור מים.

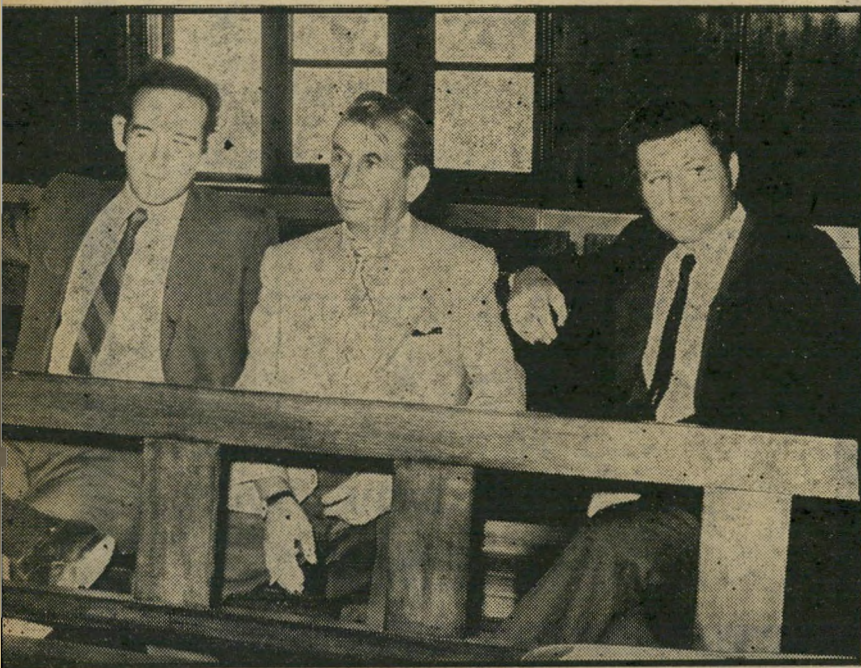
מי שמחפש פשע מאורגן בישראל ודר

80% מערכה כהלוחיה בריבית של 7% לערך. הוא יוציא שוב את החבילה כנגד פתק החזר על התהליך בבנק נוסף. כך הוא מקבל מימון של 240% על אותה חבילה יהלומים עצמה, יכול לששות בכסף כחפצו עד תשיעה החודשים, משך הזמן שבו ימותר לו להחזיק בכסף מבלי להחיר זירו או מבלי להחזיר את היהלומים.

פלט פשוט אחר הוא אימכירה לאוצר של התמורה המתקבלת ממכירת היהלום המלוטש. משוםמה נקבע נתג עוד לפני שנים, שלפיו היהלומן המייבא יהלומים גולמיים המעבדם ימכור לאוצר את מחיר הרכישה בתוספת אחוז קטנ של ערך מוסף. האחוז נמוך בדרך כלל מן התמורה ושמקבל היהלומן, וההפרש זורם לכיסיו. השיטה של תשלום לפי ערך מסוף קבוע נהוגה מזה שנים רבות, וניתן להוכיח כי היא מביאה להונאה בצורה פשוטה.

אם מחברים את סך ההקצבות למימון יבוא יהלומים מאז קום המדינה ואת סך התמורות שהכניסו היהלומנים לאוצר, מת קבל הפרש גדול בהרבה משווי היבוא בתוספת הערך המוסף. ואם לזכור שתהיך לוחמים אינם מוכרים את כל התמורה לאוצר, הרי ברור שהכסף שנשאר בידיהם אחרי מילוי חובת תשלום הערך המוסף גבוה בהרבה אפילו מן ההפרש בין עלות היבוא וכל השנים לבין תמורות שנמכרו לאוצר. ההפרש הנלוו הוא יותר ממאה מיליון דולר מאז קום המדינה, וההפרש האמיתי כמאה וחמישים מיליון דולר.

הפקת רווחים כה גבוהים הופכת את כל הענף כימעט בלתיכדאי למדינה, גם

דנסקי (באמצע) בבית המישפט העריון בירושלים שותף במלונות

אית. ושנית, יעקבלה כהן חי זה עשר שנים מחוץ לישראל. קודם לכן לא היה קשור לפחות עשר שנים גוספרת בעסקים לאישרים. מה עשה בנעוריו איני יודע, וגם המישטרה לא יודעת דבר על כך. מזה 20 שנה הוא עוסק במימון הלוואות שונות ועיסקות בקנהימדה גדול, תחילה בישראל ואחר כך מחוצה לה. הוא מימן למשל את נעלי מיקולנסקי, את קרו חל חי ושל תנועת החרות, עשדות מפעלים ועסקים שזקקו למימון ראשוני.

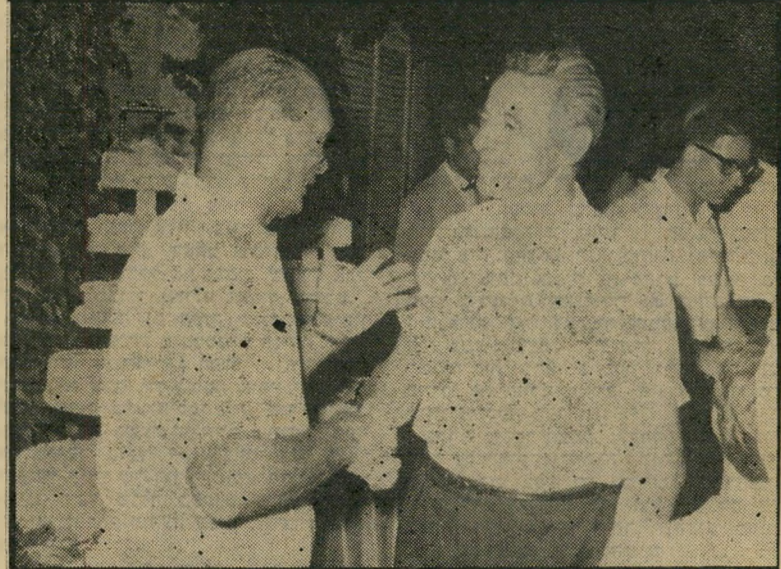
על קירבת המישפחה הקיימת, כביכול, בין דיב לוונטאל ובין מאיר לנסקי, סבר פרסמה התנצלות. על בצלאל מיורחי ישבו אנשי מסיהלכנסה חרזשים אחרי כים, וחסוכנו לבסוף כי מימן את הקמת חשת המלונות שלו מרווחי מעיסקי הי בנייה שלו. מקורות הכסף שלו בחקרה, וידועים לשלטונות. ובסלואת חוקרים מ פעם לפעם ומציגים אותו כאיש הפשע, בגלל קשריו עם מרדכי צרפתי ("מנטש") או עם אדם בעל עבר כרחמים ואחרוני. איני מן המוומים לשמחות המפורי סמות של מנטש, ולא זכיתי שהוא יערוך למעני חתונות או ברימיוות בשכר

העוסק בהעברת ממון בדרך בלתייחוקית מאורח אחד לחברו. בעד שהפשע המוגן, שתוכל מתעלמים ממנו, שרוד את כספי המדינה ומסדותיה.

עד היום אסור למישטרה לחקור עבירות של פשע מוגן אם לא הוגשה תלונה. אם נודע למישטרה על שוחד או עבירה של פשע מוגן וצווארון לבן, אסור לה לפתוח בחקירה מבלי שהוגשה לה תלונה רישמית, ומי תלונן, כאשר הנפי געת היא המדינה בלבד וכל השאר מדי ויחיים?

כדוגמה לעיוות הטמון בפרסומי הלור חמים בפשע המאורגן יש לראות את הדברים שפרסמו על יעקבלה כהן, דיב לוונטאל או בצלאל מיורחי.

יעקבלה הוצג כשלים השלם התחתון הישראלי וכמי שעל פיו יישק דבר. הטענה כילו יש פיקוד אחיד לעולם התחתון בישראל מגלה בורות מדהימה. עולם זה פשע נחלק לחבורות חבורות, ושארן האחת נשמעת לרעוותה וכל חבורה פועלת בנפרד. בתל אביב, למשל, פועלות חבורות כמו הכרם, יפא, בתיים. מלבדן עוד חבורות בשכונות השונות. מנהלן בתיים, נסים לביא, אפילו לא יאזין לאנשי הכרם.

מנטש עם משה דיין טיפשי מאורגן

צה ללחום בו, חייב להכיר כי הסכנה העיקרית היא מן תפשע המוגן ולא מן המאורגן דווקא. כאשר צמרת החברה נזה תנת את חסותה והגנתה לפשיעה, הפשיעה הופכת מוגנת וכשרה בעיני החברה. הארגיה הציבורית סביב "הפשע המ אורגן" המתנהלת באחרונה עלולה להסיה את הדעת מן הבעיה האמיתית. המישי טרה משתפת פעולה ברצון עם הלוחי מים ב, פשע המאורגן, שכן גם לה נוח ללחום בפסבדוירשעים, ולא לעסוק כי בעיה העיקרית שהיא הפשע המוגן. כך נוצרת הרמוניה נאה: הלוחמים כי

מבלי להביא בחשבון את כל ההסתבות שמקבלים היהלומנים, כמו מימון וול או הסדרי מסיהכנסה מיוחדים במינם. אין זה פלא ושנים רבות היו היהלומנים המממי נים העיקריים של שוק החולרים השחיר רים, וכפי שהתגלה בכמה פחשיות הם גם המשקיעים הגדולים בקרקעות, מדעי דונילילה ועוד עסקים מסוג זה. פעילות פלילית כזו בענף הקולט באופן קבוע יהלומים שדורים וגנבים בעשירות מיליוני דולרים, ראיית בהחלט לחקירה נמצאת ומאסיבית של המישטרה רשל הי עיתונות גסייחד. מצויים כאן כל הסימנים